

8A 55 1 2014-1

Milan Schubert / advokátní kancelář

/ Česká republika, 412 01 Litoměřice, Mírové náměstí 157/30

Městský soud v Praze
Slezská 9
120 00 Praha 2

MĚSTSKÝ SOUD V PRAZE	
pracoviště Slezská 8,48	
Dělo dně:	31-03-2014
..... kojky	3 5 příloh

Lustrum
M. S. 2014

Lustra se Slezsk
2005

28. března 2014

Žalobce:

Lužická nemocnice a poliklinika, a.s., IČ 615 38 990
se sídlem Rumburk, Jirásková 1378/4, PSČ 408 01
zapsaná v oddílu B, vložky 635 obchodního rejstříku
vedeného Krajským soudem v Ústí nad Labem

zastoupená advokátem Mgr. Milanem Schubertem
se sídlem Litoměřice, Mírové náměstí 157/30,
PSČ 412 01

Žalovaný:

Úřad pro ochranu osobních údajů
se sídlem Praha 7, Pplk. Sochora 27, PSČ 170 00

Žaloba podle § 65 s.ř.s.

proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů
č.j. UOOU-06285/13-32 ze dne 24. 01. 2014
a části rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů
č.j. UOOU-06285/13-27 ze dne 27. 11. 2013.

Návrh na přiznání odkladného účinku žaloby podle § 73 s.ř.s.

Návrh na přistoupení vedlejšího účastníka na straně žalobce

Trojmo

Soudní poplatek bude uhrazen na výzvu soudu

Přílohy

- výkaz zisku a ztráty ke dni 30. 11. 2013
- výkaz zisku a ztráty ke dni 28. 02. 2014
- rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů č.j. UOOU-06285/13-32 ze dne 24. 01. 2014
- rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů č.j. UOOU-06285/13-27 ze dne 27. 11. 2013
- plná moc ze dne 25. 03. 2014

I.

Žalobce tímto podává žalobu podle ustanovení § 65 s.ř.s. proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů č.j. UOOU-06285/13-32 ze dne 24. 01. 2014 (dále jen „rozhodnutí předsedy ÚOOÚ“) doručeného zástupci žalobce dne 30. 01. 2014 a části rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů č.j. UOOU-06285/13-27 ze dne 27. 11. 2013 (dále jen „rozhodnutí ÚOOÚ“) doručeného zástupci žalobce dne 28. 11. 2013.

Důkaz: rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů č.j. UOOU-06285/13-32 ze dne 24. 01. 2014
rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů č.j. UOOU-06285/13-27 ze dne 27. 11. 2013
spis Úřadu pro ochranu osobních údajů sp. zn. UOOU-06285/13

Žalobce tímto navrhuje v souladu s ustanovením § 73 s.ř.s. přiznání odkladného účinku této žaloby s ohledem na hospodářskou situaci žalobce, kdy žalobce je za rok 2013 ve ztrátě a hospodářské výsledky jsou nadále záporné i v roce 2014, kdy příčinou této situace jsou zejména:

- zvýšení daně z přidané hodnoty v oblasti zdravotnictví,
- snížení úhrad zdravotních pojišťoven dle příslušné úhradové vyhlášky Ministerstva zdravotnictví České republiky týkající poskytování zdravotní péče,
- opakované zdražování vstupních nákladů (zejména voda, elektřina, teplo)
- nutné zvyšování mezd zaměstnanců pro jejich udržení v pracovním poměru,
- zvyšování nákladů souvisejících s aplikací rozšíření práv pacientů,
- zvyšující se náklady v závislosti se zvyšujícími se nároky na zvyšující se administrativu a byrokracií ve zdravotnictví,
- zvyšující se náklady na nezbytnou údržbu a obnovu technického a přístrojového vybavení pracovišť, které jsou podmínkou pro existenci smluvních vztahů se zdravotními pojišťovnami pro úhradu poskytované zdravotní péče,
- zrušení regulačních poplatků za hospitalizaci pro rok 2014,

a žalobce má za to, že přiznání odkladného účinku rozhodně nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Důkaz: ...výkaz zisku a ztráty ke dni 30. 11. 2013
výkaz zisku a ztráty ke dni 28. 02. 2014

II.

Žalobce podal dne 12. 12. 2013 rozklad proti části rozhodnutí ÚOOÚ, a to proti části, ve které je rozhodnuto, že:

Je prokázáno, že účastník řízení, žalobce, v souvislosti s vedením zdravotnické dokumentace svých pacientů, jako správce jejich osobních údajů podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb.,

I. tím, že v době od 1. listopadu 2011 nejméně do 1. března 2013 byla zdravotnická dokumentace z gynekologicko-porodnického a chirurgického oddělení v počtu nejméně 1200 spisů uchovávána v nezabezpečené skříni v příruční spisovně u zaměstnankyně účastníka řízení [redacted] v 1. patře budovy U Nemocnice 1298/6, 408 01 Rumburk, když tato skříň nebyla uzamykatelná, klíče od příruční spisovny byly uloženy v neuzamykatelné skřínce ve

vrátnici též budovy a současně tato spisovna neměla dveře osazené mříží,

II. dále tím, že přibližně od roku 2010 nejméně do 1. března 2013 byla zdravotnická dokumentace z gynekologicko-porodnického a chirurgického oddělení v počtu nejméně 1200 spisů uchovávána ve spisovně v suterénu budovy na adrese U Nemocnice 1298/6, 408 01 Rumburk, přičemž klíče od této spisovny byly uloženy v nezamykatelné skřínce ve vrátnici též budovy a současně tato spisovna neměla dveře osazené mříží, ani nebyla chráněna elektronickým zabezpečovacím systémem,

III. a dále tím, že v rozporu s povinností stanovenou s § 13 odst. 4 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb. od roku 2003 nejméně do 1. března 2013 nepožadoval prostřednictvím nemocničního informačního systému elektronické záznamy, které by umožnily určit a ověřit, kdy, kým a z jakého důvodu bylo na osobní údaje ve zdravotní dokumentaci vedené v elektronické podobě nahlíženo,

porušil povinnost stanovenou v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost správce přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití osobních údajů,

a tím v bodech I. až III. spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb., neboť nepřijal nebo neprovedl opatření pro zajištění bezpečnosti zpracování osobních údajů,

za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá pokuta ve výši 120.000,- Kč (slovy sto dvacet tisíc korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč,

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Rozhodnutím předsedy ÚOOÚ byl rozklad žalobce proti uvedenému rozhodnutí ÚOOÚ zamítnut a uvedené napadené rozhodnutí ÚOOÚ potvrzeno.

Důkaz: rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů č.j. UOOU-06285/13-32 ze dne 24. 01. 2014
rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů č.j. UOOU-06285/13-27 ze dne 27. 11. 2013
spis Úřadu pro ochranu osobních údajů sp. zn. UOOU-06285/13

Žalobce podává tuto žalobu, neboť byl a je toho názoru, že rozhodnutí předsedy ÚOOÚ a v napadené části rozhodnutí ÚOOÚ jsou nesprávná a nezákonná, a to zejména s ohledem na následující skutečnosti.

III.

O skutku pod bodem I. a II. uvedeného rozhodnutí ÚOOÚ bylo rozhodováno v rozporu s ustanovením § 51 odst. 1 správního řádu na základě nezákonně opatřených důkazů, získaných Úřadem pro ochranu osobních údajů při překročení rozsahu kontroly u žalobce.

U skutku pod bodem III. uvedeného rozhodnutí ÚOOÚ nebylo přihlédnuto ke skutečnosti, že žalobce dle ustanovení § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. neodpovídá za předmětný správní delikt, neboť prokázal, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení předmětné právní povinnosti zabránil.

U skutku pod bodem III. uvedeného rozhodnutí ÚOOÚ nebylo také přihlédnuto ke skutečnosti, že odpovědnost žalobce dle ustanovení § 46 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů za předmětný správní delikt částečně zanikla.

U skutků pod bodem I., II. a III. uvedeného rozhodnutí byl nesprávně a nezákonně k tíži žalobce užit rozšiřující výklad ustanovení § 13 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů.

Důkaz: rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů č.j. UOOU-06285/13-32 ze dne 24. 01. 2014
rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů č.j. UOOU-06285/13-27 ze dne 27. 11. 2013
spis Úřadu pro ochranu osobních údajů sp. zn. UOOU-06285/13

IV.

Ke skutkům pod bodem I. a II. uvedeného rozhodnutí ÚOOÚ uvádí žalobce dále následující.

Ustanovení § 13 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů obsahuje jen obecné povinnosti při zabezpečení osobních údajů, kdy neexistuje žádný prováděcí předpis ani obecné standardy, které by stanovily konkrétní povinnosti vyplývající pro žalobce.

Stejně tak následující právní předpisy:

- zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě
- zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu
- zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování
- vyhláška č. 385/2006 Sb., o zdravotnické dokumentaci
- vyhláška č. 98/2012 Sb., o zdravotnické dokumentaci

nestanovovaly a nestanovují žádný požadavek na to, jaké opatření mají být přijata, nebo provedena pro uchovávání zdravotnické dokumentace.

Žalobce pak v relevantní době splňoval požadavky pro spisovnu stanovené v ustanovení § 68 odst. 4 zákona č. 499/2004 Sb. o archivnictví a spisové službě.

V ustanovení § 68 odst. 4 písm. e) zákona č. 499/2004 Sb. o archivnictví a spisové službě se stanoví pouze, že prostory pro ukládání dokumentů musí být zajištěny proti vstupu nepovolané osoby. V tomto ustanovení ani v žádném jiném se nestanovuje povinnost zajištění takových prostor proti násilnému vniknutí určitými způsoby.

Dne 02. 03. 2010 proběhla u žalobce kontrola ze strany Státního okresního archivu Děčín, kdy při této kontrole nebyly shledány žádné nedostatky ohledně existujících spisoven žalobce.

Žalobce je toho názoru, že není v jeho moci vykládat právní normy v uvedených právních předpisech tak, aby to bylo v souladu s právním

výkladem Úřadu pro ochranu osobních údajů v dané věci a nalézal a odhaloval všechny potenciální hrozby při zabezpečení osobních údajů.

Vytržení o tom, že žalobce uchovával zdravotnické dokumentace v nezabezpečené skříni v příruční spisovně dokumentační sestry v 1. patře budovy na adrese Rumburk, U Nemocnice 1298/6, PSČ 408 01, není pravdivé a je vytržené z kontextu. Předmětná skříň se nacházela v relevantní době v uzamykatelných prostorách, od které měla klíče pouze oprávněná osoba a neoprávněné osoby měly přístup do těchto prostor pouze v doprovodu a pod dozorem oprávněné osoby. Navíc chodba vedoucí k těmto prostorám byla monitorována bezpečnostní kamerou, jejíž přenos byl neustále sledován k tomu pověřenou osobou.

Spisovna v suterénu budovy na adrese Rumburk, U Nemocnice 1298/6, PSČ 408 01 měla okno zabezpečené mříží a jako další z bezpečnostních opatření nebyly vstupní dveře označeny nápisem „Spisovna“ a o skutečnosti, že se zde spisovna nacházela, věděl jen omezený okruh odpovědných zaměstnanců žalobce.

Žalobce je toho názoru, že požadavky na instalování elektronického zabezpečovacího systému, instalaci kamerového systému se záznamem a uzamčené dveře vedoucí do suterénu, kde se prostory spisovny na adrese Rumburk, U Nemocnice 1298/6, PSČ 408 01 nacházejí, jsou neoprávněné, neboť nemají oporu v žádném právním předpise a nelze je ani vyvodit z ustanovení § 13 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů.

S ohledem na výskyt ztráty části zdravotnické dokumentace pacienta žalobce jen v jednom případě za celou dobu existence žalobce, která byla navíc způsobena selháním lidského faktoru, nemohl žalobce dospět k závěru, že nepřijal nebo neprovedl dostatečné opatření pro zajištění bezpečnosti zpracování osobních údajů v souladu s § 13 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů.

Možnosti a podmínky opatření pro zajištění bezpečnosti zpracování osobních údajů se v čase mění a vždy se najdou lepší a novější postupy. Otázkou však je jak může žalobce rozpoznat s ohledem na stávající nejasnou právnímu úpravu, zda jím aplikovaná opatření pro zajištění bezpečnosti osobních údajů jsou v souladu s obecnými požadavky § 13 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a výkladem tohoto ustanovení Úřadu pro ochranu osobních údajů, neboť škála možných opatření je velmi široká stejně tak jako velké rozmezí nákladů na jejich pořízení a aplikaci, kdy finanční možnosti žalobce jsou omezené.

Aplikovaný rozšiřující výklad Úřadu pro ochranu osobních údajů nemůže být žalobci na základě uvedených skutečností k tíži.

V dané věci je tak naprosto absurdní, že žalobce je podle stávající právní úpravy povinna sám si vyhodnotit rizika při zabezpečení osobních údajů za existence obecných vodítek uvedených v § 13 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a za absence jakýchkoli konkrétních předpisů a přesto, že přijal taková opatření při zabezpečení osobních údajů, která v praxi fungovala, čehož je důkazem existence jen jediného případu ztráty části zdravotní dokumentace způsobené lidským faktorem, má být odpovědný za spáchání předmětného správního deliktu, neboť dle výkladu Úřadu pro ochranu osobních údajů uvedeného § 13 byla v relevantní době přijatá opatření nedostatečná a k naplnění skutkové podstaty předmětného správního deliktu má stačit pouze vznik takového stavu, kdy jsou osobní údaje určitým způsobem ohroženy, přestože doposud nedošlo k jejich neoprávněnému zpracování či zneužití.

Stávající legislativní úprava, tak není vůbec o právním výkladu předmětných norem jako spíš o spekulacích a dohadách, co se vše může stát a jak se tomu

může předejít či zabránit, kdy takových možností je pochopitelně nekonečně mnoho a povinné subjekty tak mají minimální právní jistotu a jsou vydány na milost či nemilost aktuálnímu výkladu Úřadu pro ochranu osobních údajů a následně příslušných soudů. Je tak vážnou otázkou, zda v právním státě je takový stav právní nejistoty do budoucna únosný s ohledem na hrozící sankce povinným subjektům, které mohou mít při jejich uložení pro tyto subjekty přímo fatální následky.

V dané věci tak lze dospět k závěru, že žalobci pak nemůže být kladena k tíži neuspokojená legislativní situace ohledně rozsahu povinností vyplývajících z ustanovení § 13 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů.

Inspektorka Úřadu pro ochranu osobních údajů, PaedDr. Jana Rybínová, oznámila v rámci provádění předmětné kontroly dopisem ze dne 24. 10. 2012, že stanovuje termín ústního jednání a místního šetření na 07. 11. 2012 v 10:30 hodin a to v prostorách žalobce na adrese Rumburk, Jiráskova 1378/4, PSČ 408 01.

V rozporu s tím, pak byla kontrola dne 07. 11. 2012 zahájena v 10:00 v prostorách žalobce na adrese Rumburk, U Nemocnice 1298/6, PSČ 408 01, a to bez přítomnosti člena statutárního orgánu této společnosti, který čekal na kontrolu v prostorách žalobce na adrese Rumburk, Jiráskova 1378/4, PSČ 408 01. Po přerušení kontroly pak bylo v prostorách žalobce na adrese Rumburk, U Nemocnice 1298/6, PSČ 408 01, v kontrole pokračováno.

Žalobce má za to, že veškeré důkazy získané v jejich prostorách na adrese Rumburk, U Nemocnice 1298/6, PSČ 408 01 byly tak získány nezákonně a nemohly být použity v rámci předmětného správního řízení, neboť byl překročen rozsah oznámené kontroly a místního šetření.

Důkaz: rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů č.j. UOUU-06285/13-32 ze dne 24. 01. 2014
rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů č.j. UOUU-06285/13-27 ze dne 27. 11. 2013
spis Úřadu pro ochranu osobních údajů sp. zn. UOUU-06285/13

V.

Ke skutku pod bodem III. uvedeného rozhodnutí ÚOUÚ uvádí žalobce dále následující.

Tvrzení o tom, že žalobce v rozporu s povinností stanovenou v § 13 odst. 4 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, od bližší nezjištěné doby minimálně do 01. 03. 2013 nepořizoval prostřednictvím nemocničního informačního systému elektronické záznamy, které by umožnily určit a ověřit, kdy, kým a z jakého důvodu byly osobní údaje ve zdravotnické dokumentaci vedené v elektronické podobě nahlíženo, je nepravdivé.

Společnost CompuGroup Medical Česká republika s.r.o., IČ 479 02 442, se sídlem Praha 5, Jeremiášova 1422/7, PSČ 155 00, která je poskytovatelem nemocničního informačního systému CLINICOM / CareCenter, užívaného žalobcem, opakovaně prohlásila, že uvedený nemocniční informační systém splňuje veškeré zákonné požadavky tedy i povinnosti stanovené v ustanovení § 13 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů.

Navíc dle článku 5 a bodu 8.9 Všeobecných servisních podmínek ke smlouvě o zajištění údržby nemocničního informačního systému č. 2002/12/21/1068/3 uzavřené dne 31. 03. 2003 mezi uvedenou společností a žalobcem a jejího

- 4 -

dodatku č. 3 ze dne 30. 04. 2008 měl a má žalobce zajištěny urgentní aktualizace uvedeného nemocničního informačního softwaru v důsledku změn předpisů a legislativy.

S uvedených skutečností tak vyplývá, že žalobce vynaložil veškeré úsilí, které bylo po něm možno požadovat, aby k předmětnému tvrzenému porušení právních povinností zabránil, neboť zajištění řešení problematiky vedení zdravotnické dokumentace v elektronické podobě svěřil na základě smluvního vztahu odborné společnosti s garancí konformity řešení s právním řádem České republiky a proto by neměl být za předmětný správní delikt odpovědný.

Důkaz:

rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů č.j. UOOU-06285/13-32 ze dne 24. 01. 2014
rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů č.j. UOOU-06285/13-27 ze dne 27. 11. 2013
spis Úřadu pro ochranu osobních údajů sp. zn. UOOU-06285/13

VI.

Žalobce tímto navrhuje, aby soud rozhodl o přistoupení vedlejšího účastníka na straně žalobce, a to společnosti

CompuGroup Medical Česká republika s.r.o., IČ 479 02 442
se sídlem Praha 5, Jeremiášova 1422/7, PSČ 155 00

kteřá je poskytovatelem nemocničního informačního systému CLINICOM / CareCenter, užívaného žalobcem a nese tedy odpovědnost za náhradu škody způsobené žalobci v případě, že by musel na základě rozhodnutí ÚOOU platit pokutu a náklady řízení.

Tento návrh žalobce činí v souladu s ustanovením § 64 s.ř.s. a § 93 občanského soudního řádu, neboť navrhovaný vedlejší účastník na straně žalobce má rozhodně na výsledku tohoto řízení právní zájem.

Další právní argumentaci v dané věci pak žalobce činí na žádost navrhovaného vedlejšího účastníka, neboť není jisté, zda bude připuštěn a bude jí moci sám uplatnit.

VII.

Žalobce má dále za to, že přímo rozhodnutím předsedy ÚOOU i jemu předcházejícím rozhodnutím ÚOOU, která byla vydána v rámci předmětného správního řízení, a která jsou napadána touto žalobou a jejichž zrušení se žalobce domáhá, a též nepřímo porušením jeho práv ve správním řízení předcházejícím vydání napadených rozhodnutí, byl žalobce zkrácen na svých právech.

Dle názoru žalobce pro rozhodnutí ÚOOU a následné rozhodnutí předsedy ÚOOU nebyl řádně v souladu se zásadou materiální pravdy vyplývající z ustanovení § 3 správního řádu zjištěn stav věci, neboť skutečnosti zachycené a obsažené ve spisovém materiálu nemohou být dostatečným podkladem pro rozhodnutí o porušení ustanovení § 13 odst. 4 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, jakož i zejména pro vyhodnocení a zohlednění všech skutečností a podstatných okolností pro rozhodnutí o uložení pokuty uvedených v § 46 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů.

Důkaz:

rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů č.j. UOOU-06285/13-32 ze dne 24. 01. 2014

rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů č.j. UOOU-06285/13-27 ze dne 27. 11. 2013
spis Úřadu pro ochranu osobních údajů sp. zn. UOOU-06285/13

VIII.

Žalobce je toho názoru, že jak Úřad pro ochranu osobních údajů, tak ani následně i předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů, dospěly k nesprávným faktickým, tak i právním závěrům o tom, že se žalobce měl dopustit porušení povinností stanovených v ustanovení § 13 odst. 4 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, tím, že od roku 2003 nejméně do 1. března 2013 nepožíval prostřednictvím nemocničního informačního systému elektronické záznamy, které by umožnily určit a ověřit, kdy, kým a z jakého důvodu bylo na osobní údaje ve zdravotnické dokumentaci vedené v elektronické podobě nahlíženo.

Žalobce považuje za nutné poukázat na zákon č. 272/2011 Sb., o zdravotních službách, konkrétně na ustanovení § 53 a násl. týkající se vedení zdravotnické dokumentace jak v písemné, tak i elektronické podobě. Z ustanovení § 54 zákona o zdravotních službách pak vyplývá, že povinné zaznamenání údajů vyžadovaných dle § 13 odst. 4 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, se týká pouze zápisů ve zdravotnické dokumentaci.

§ 54 zákona o zdravotních službách

(3) Každý zápis do zdravotnické dokumentace vedené

a) v listinné podobě musí být opatřen

1. uvedením data jeho provedení,

2. podpisem zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka, který zápis provedl, a otiskem razítka se jmenovkou nebo čitelným přepisem jeho jména, popřípadě jmen, příjmení; to neplatí v případě poskytovatele, který poskytuje zdravotní služby vlastním jménem,

b) v elektronické podobě musí být opatřen identifikátorem záznamu; samotný zápis obsahuje nezměnitelné, nezpochybnitelné a ověřitelné údaje, kterými jsou

1. datum provedení zápisu,

2. identifikační údaje zdravotnického pracovníka nebo jiného odborného pracovníka, který záznam provedl.

Žalobce dále považuje za důležité též poukázat na ustanovení § 65 zákona o zdravotních službách, zejména pak odst. 2 tohoto ustanovení, neboť zde je stanoveno, které osoby jsou oprávněny k nahlížení do zdravotnické dokumentace pacienta, přičemž zde jsou jednoznačně uvedeny - osoby se způsobilostí k výkonu zdravotnického povolání a jiní odborní pracovníci v přímé souvislosti s poskytováním zdravotních služeb. Žalobce týkajících se nahlížení do zdravotnické dokumentace, opětovně zdůrazňuje, že při nahlížení do zdravotnické dokumentace, a to jak písemné, tak i elektronické není vyžadováno provádění jakéhokoliv záznamu takové skutečnosti.

Žalobce v návaznosti na znění ustanovení § 13 odst. 4 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, a to i s poukazem na výše zmíněná ustanovení zákona o zdravotních službách, uvádí, že dle jeho právního názoru, povinnost stanovená v ustanovení § 13 odst. 4 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, („požítovat elektronické záznamy, které umožní určit a ověřit, kdy, kým a z jakého důvodu byly osobní údaje zaznamenány nebo jinak zpracovány“) se NEVZTAHUJE na pouhé nahlížení do zdravotnické dokumentace, ale na případy, kdy dochází k zápisům do zdravotnické dokumentace, tedy kdy dochází k záznamům.

Žalobce v návaznosti na předchozí odstavce má tedy za to, že rozhodnutí ÚOOÚ, tak i rozhodnutí předsedy ÚOOÚ, napadená touto žalobou, v části týkající se údajného porušení ustanovení § 13 odst. 4 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, vykazují pochybení spočívající v nesprávném právním posouzení daných skutečností.

Žalobce je s poukazem na znění ustanovení § 13 odst. 4 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, a s poukazem na ustanovení zákona o zdravotních službách, toho názoru, že se dovozovaného porušení ustanovení § 13 odst. 4 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, spočívající ve skutečnosti, že nepožíval prostřednictvím nemocničního informačního systému elektronické záznamy, které by umožnily určit a ověřit, kdy, kým a z jakého důvodu bylo na osobní údaje ve zdravotnické dokumentaci vedené v elektronické podobě nahlíženo, NEDOPUSTIL, neboť jak již bylo výše uvedeno, stanovená povinnost ustanovením § 13 odst. 4 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, se vztahuje toliko pouze na provádění záznamů do zdravotnické dokumentace.

Žalobce rovněž považuje za nutné zdůraznit, že obecně v případě nahlížení do písemné zdravotnické dokumentace se také nevedou o takovém nahlížení žádné záznamy, přičemž je zcela nepochybnitelné, že se jedná o stejné osobní údaje, jako jsou vedeny ve formě elektronické zdravotnické dokumentace. Je tedy velmi zarážející výklad Úřadu pro ochranu osobních údajů, tak i jeho předsedy, ze kterého de facto vyplývá, že v případě elektronicky vedené zdravotnické dokumentace je nutné zaznamenávat v uvedeném rozsahu i pouhé nahlížení do zdravotnické dokumentace, přičemž do zdravotnické dokumentace vedené v písemné podobě to nutné není. Je třeba zdůraznit, že se stále jedná o zcela totožné osobní údaje (lišící se pouze ve formě záznamu), které by měly být chráněny zcela stejně, přičemž však Úřad pro ochranu osobních údajů, tak i jeho předseda, k zajištění ochrany osobních údajů v elektronické podobě vyžadují záznamy i u pouhého nahlížení do takovéto zdravotnické dokumentace. Do písemné zdravotnické dokumentace lékaři, tak i další odborný personál oprávněný nahlížet žádné záznamy o nahlížení nepožizují.

IX.

Žalobce dále uvádí, že v daném případě, jak i vyplynulo z vyjádření společnosti CompuGroup Medical Česká republika s.r.o., pro nahlížení do elektronické zdravotnické dokumentace přes systém NIS bylo vždy třeba se zalogovat, to znamená, že nikdo kdo nezná příslušný kód, nemůže do zdravotnické dokumentace nahlížet. Žalobce se domnívá, že takovýto postup je zcela dostačující a plně odpovídá požadavkům zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, tak i zákona o zdravotních službách.

Žalobce opakovaně uvádí, že dle čl. 5 a bodu 8.9 Všeobecných servisních podmínek ke smlouvě o zajištění údržby nemocničního informačního systému č. 2002/12/21/1068/3 uzavřené dne 31. 03. 2003 se společností CompuGroup Medical Česká republika s.r.o. a jejího dodatku č. 3 ze dne 30. 04. 2008 má žalobce zajištěny urgentní aktualizace uvedeného nemocničního informačního softwaru v důsledku změn předpisů a legislativy.

Z uvedených skutečností má tedy žalobce za to, že vynaložil veškeré úsilí, které je po něm možné vyžadovat.

X.

Nad rámec výše uvedených rozhodných skutečností se žalobce domnívá, že se Úřad pro ochranu osobních údajů, tak i jeho předseda, dostatečně nevypořádali s nezbytnými kritérii zejména pro vyhodnocení a zohlednění všech skutečností a podstatných okolností pro rozhodnutí o uložení pokuty uvedených v § 46 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, tj. závažnost správního deliktu, způsob spáchání správního deliktu, následky správního deliktu a okolnostmi za nichž byl správní delikt spáchán.

Žalobce se tedy domnívá, že při stanovení výše pokuty, respektive při odůvodnění výše pokuty nebyly dodrženy zákonem požadované náležitosti dle ustanovení §§ 46 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a taktéž stanovení výše pokuty nebylo podloženo nezbytnými důkazy a hodnotícími závěry.

Důkaz: rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů č.j. UOOU-06285/13-32 ze dne 24. 01. 2014
rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů č.j. UOOU-06285/13-27 ze dne 27. 11. 2013
spis Úřadu pro ochranu osobních údajů sp. zn. UOOU-06285/13

XI.

S ohledem na veškeré shora uvedené skutečnosti má žalobce za to, že přímo rozhodnutím ÚOOÚ a následně rozhodnutím předsedy ÚOOÚ, která jsou napadána touto žalobou a jejichž zrušení se žalobce domáhá, a též nepřímo porušením svých práv výše uvedeným nezákoným procesním postupem ve správním řízení předcházejícím vydání napadených rozhodnutí, kdy byla kontrola Úřadu pro ochranu osobních údajů prováděna na jiné adrese, než která byla uvedena v oznámení o provádění kontroly, tedy daná kontrola byla provedena bez přítomnosti člena statutárního orgánu, který čekal na jiné adrese, byl žalobce zkrácen na svém právu.

XII.

S ohledem na shora uvedené navrhuje žalobce, aby soud vydal tento

r o z s u d e k:

- I. Rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů č.j. UOOU-06285/13-27 ze dne 27. 11. 2013, a rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů č.j. UOOU-06285/13-32 ze dne 24. 01. 2014, se z r u š u j í a věc se vrací Úřadu pro ochranu osobních údajů k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náhradu nákladů tohoto řízení, a to k rukám zástupce žalobce do tří dnů od právní moci rozsudku.

za Lužickou nemocnici a polikliniku, a.s.

Milan Schubert
advokát

Advokátní kancelář
Milan Schubert
advokát
Mírové náměstí 167/30
412 01 Lomčice